

"Europa wil interventiecapaciteit in regionale crises" in Le Monde (16 december 1999)

Caption: Op 15 november 1999 brengt de Raad van de Europese Unie de ministers van Buitenlandse Zaken en voor Verdediging bijeen. Het Franse dagblad Le Monde bericht op 16 november 1999 over de wil van de ministers, de Unie te voorzien van de noodzakelijke capaciteiten voor interventie bij regionale crises.

Source: Le Monde. 16 novembre 1999. Paris. "L'Europe veut se doter d'une capacité d'intervention dans des crises régionales", auteur:Vernet, Daniel , p. 3.

Copyright: (c) Translation Centre Virtuel de la Connaissance sur l'Europe (CVCE)

All rights of reproduction, of public communication, of adaptation, of distribution or of dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.

Consult the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:

http://www.cvce.eu/obj/europa_wil_interventiecapaciteit_in_regionale_crisis_in_le_monde_16_december_1999-nl-f97370df-2a7d-4f25-8fb3-3dff33ad3d55.html

Last updated: 05/07/2016

Europa wil interventiecapaciteit in regionale crises

De Ministers van Defensie en Buitenlandse Zaken van de Vijftien proberen tijdens een vergadering in Brussel gemeenschappelijke “indicatoren” te bepalen voor de militaire projectiemiddelen

Voor het eerst sinds de start van de Europese constructie komen de Ministers van Defensie van de Vijftien op maandag 15 november in Brussel samen met hun collega's van Buitenlandse Zaken om een impuls te geven aan de plannen voor een gemeenschappelijk veiligheidsbeleid. Na de Frans-Britse verklaring van Saint-Malo een jaar geleden, de Frans-Duitse top van Toulouse in mei en de Europese Raad van Keulen in juni is deze vergadering in Brussel een nieuwe etappe voor de Europese Raad van Helsinki die de kalender zal vastleggen om de Europese Unie (EU) uit te rusten met een interventiecapaciteit in regionale crises.

In Brussel moeten er stappen worden gezet in drie richtingen: de versterking van de rol van de hoge vertegenwoordiger voor het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (“Mijnheer GBVB”), de institutionele contouren van het defensiebeleid en de definitie van de Europese militaire capaciteit.

Wat het eerste punt betreft, zouden de Ministers van Buitenlandse Zaken van de Vijftien aanvaarden dat “Mijnheer GBVB” - Javier Solana - volgende week ook wordt benoemd tot secretaris-generaal van de West-Europese Unie (WEU), de enige Europese organisatie die tot nu toe bevoegd was op het vlak van defensie, maar die weldra met de EU zal moeten versmelten. Deze beslissing gaat gepaard met twee reserves. Om de terughoudendheid van de lidstaten van de WEU die niet tot de EU behoren op te lossen, zou gepreciseerd worden dat deze cumul niet noodzakelijk definitief wordt. Om de leden van de EU die niet tot de NAVO behoren gerust te stellen, wordt bepaald dat de dubbele pet (GBVB en WEU) enkel zal gelden voor de zogenaamde missies “van Petersberg” (crisisbeheer) en geen betrekking zal hebben op artikel 5 van het verdrag van de WEU dat een automatische solidariteit inroept tussen de leden in geval van dreigingen van buitenaf tegen één van hen. De traditioneel neutrale landen willen niet dat de EU als een militair bondgenootschap overkomt.

Dankzij deze dubbele functie kan dhr. Solana in december als secretaris-generaal van de WEU deelnemen aan de vergadering van de NAVO, zonder dat de relaties tussen de EU en de Atlantische organisatie geregeld zijn.

PRECIEZE VOORSTELLEN

Op institutioneel vlak heeft Frankrijk sinds juli precieze voorstellen gedaan omtrent de samenstelling en de werking van het Politiek en Veiligheidscomité (PVC) waarin is voorzien door de conclusies van de Europese Raad van Keulen. In een brief aan zijn EU-collega's heeft Jacques Chirac gesuggereerd dat het PVC wordt voorgezeten door “Mijnheer GBVB” en is samengesteld uit permanente vertegenwoordigers van de Vijftien met de rang van ambassadeur, naar het model van de Raad van de NAVO. Deze ideeën botsen op bezwaren vanwege enkele partners: zou het voorzitterschap van het PVC door “Mijnheer GBVB” de rol van het voorzitterschap van de Raad van Ministers niet verminderen? Kunnen de permanente vertegenwoordigers van de lidstaten bij de Europese Gemeenschap ook niet zetelen in het Politiek en Veiligheidscomité? Kunnen we een nieuw comité oprichten zonder de verdragen te wijzigen?

Ten slotte moet de vergadering van de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Defensie hoofdzakelijk gaan over de militaire capaciteit ter beschikking van Europa, om te vermijden dat de discussie vastloopt in het institutionele zand. Volgens Lord Robertson die als Britse Minister van Defensie zijn bijdrage heeft geleverd aan dit beleid alvorens tot secretaris-generaal van de NAVO te worden benoemd: “*We kunnen geen organigram, hoe mooi ook, naar een crisisgebied sturen*”.

De Franse verantwoordelijken komen op de vergadering in Brussel aan met erg precieze ideeën over wat er moet gebeuren op het vlak van capaciteit. Voor wat de specialisten “*de militaire middelen om te helpen bij de besluitvorming*” noemen, stelt Frankrijk naast het Politiek en Veiligheidscomité, een Europees militair comité voor, samengesteld uit vertegenwoordigers van de vijftien militaire stafs, een Europese militaire staf en een goed uitgeruste planningscel om de inlichtingen samen te vatten, de situaties te analyseren en

actiescenario's voor te stellen.

Wat capaciteiten in de strikte zin van het woord betreft, wil Frankrijk dat de EU zichzelf de mogelijkheid geeft om situaties te evalueren, operaties te plannen en uit te voeren, troepen uit te sturen, strijd te leveren, langdurige operaties te ondersteunen, een hoog trainingsniveau te houden en ervoor te zorgen dat de legers goed onderling inzetbaar zijn.

Vanuit het Franse standpunt zouden de Europeanen in staat moeten zijn de meest veeleisende missies op zich te nemen van het gamma waarin in de akkoorden van Petersberg werd voorzien. In 1992 hadden de leden van de WEU in het kasteel van Petersberg bij Bonn humanitaire missies, missies voor het behoud van de vrede en operaties voor het herstel van de vrede aanvaard. De missies van Petersberg werden opgenomen in het verdrag van Amsterdam in 1997. Op korte termijn moeten de Europeanen zich de middelen geven om een grondmacht te ontplooiën van het niveau van een gewapend korps (50 000 tot 60 000 man) dat ongeveer overeenkomt met de KFOR in Kosovo.

Op langere termijn zouden de Europeanen hun projectiemacht en bevelvoeringsmiddelen moeten verhogen om coördinatie te verzekeren tussen de nationale militaire stafs van de verschillende legers en door de bestaande Europese militaire stafs zoals het Eurokorps te herstructureren. Frankrijk staat niet gunstig gezind tegenover de a priori-definitie van de Europese interventiescenario's die beperkend kunnen zijn, of tegen te precieze doelstellingen die een beperking zouden laten blijken van de ambities van de EU op het vlak van gemeenschappelijke defensie. Om de Europese militaire capaciteit te rationaliseren en verhogen, had men het idee geopperd "*convergentiecriteria*" vast te leggen voor defensie (meer bepaald op budgettair vlak) naar het model van de criteria voor de eenheidsmunt. De term criteria werd achterwege gelaten ten voordele van het begrip "*convergentie-indicatoren*", deels om landen die een bijdrage moeten leveren aan de Europese defensie en tegelijkertijd hun eigen defensie moeten inkrimpen, niet tegen het hoofd te stoten. Deze indicatoren kunnen verhoudingen zijn die de training van de troepen, de projectiecapaciteit of de uitrusting meten.

Daniel Vernet

Geen Britten in een Europees leger

De Britse Minister van Defensie, Geoff Hoon, heeft zondag 14 november uitgesloten dat soldaten van het Verenigd Koninkrijk in de toekomst deel kunnen uitmaken van een "*Europees leger*" los van de NAVO. Hij ontkende de informatie van de *Sunday Times* volgens dewelke Tony Blair het principe van een Europees leger van 30 000 man zou hebben aanvaard. "*Het is mogelijk*, legde dhr. Hoon uit, *dat een zeker aantal Europese naties hun krachten bundelen en besluiten hun troepen in een bepaalde context in te zetten. Ik wil echter onderstrepen dat dit in de eerste plaats moet worden beslist door de NAVO. Er is een denkoefening aan de gang over de creatie van een Europese defensie-identiteit. Deze bepaalt evenwel niet dat Britse troepen dienen in een Europees leger* ». – (AFP)